Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

Διευθυνταί: ΑΛΕΞ. Β. ΩΡΟΛΟΓΑΣ - ΔΗΜ. Κ. ΤΣΟΥΡΚΑΣ | Έτος 8ον ◆ Άριθμός Φύλλου 2538 | Γραφεῖα Μητροπόλεως 42.- Άριθ. τηλεφώνου 38-81

«Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἐθέσαμεν πάντοτε ὑπεράνω τῆς νίκης τὴν δόξαν». Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΤΡΙΤΗ 28 Ἰανουαρίου 1941

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΕΤΑΞΑ

ΤΡΕΙΣ ΜΗΝΕΣ

Τρεῖς μῆνες συνεπληρώθησαν ἀπό τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ Γκράτσι ἐπέδωκε τό ἐπαίσχυντον ἐκεῖνο τελεσίγραφον εἰς τόν Μεταξᾶν.

Ὁ Γκράτσι εἶχε βεβαιώσει ὅτι ἐάν δέν ἀφεθῶμεν εἰς τήν ὑποδούλωσιν, ὁ στρατός τῆς Ἰταλίας θά... κινηθῇ. Καί πράγματι, ὁ ἰταλικός στρατός ἐκινήθη, ἀλλά πρός τά ὀπίσω. Τόν ὑπεδέχθημεν μέ τήν λόγχην καί ὁ νυγμός της ἔφερε φρικίασιν εἰς τήν κοιλίαν τῶν ἀντιπάλων.

Ὁ ἐχθρός εἶχεν ὑποσχεθεῖ ὅτι θά κάμῃ ἀστραπιαῖον πόλεμον. Ἐντός πέντε ἡμερῶν ἐπρόκειτο νά γίνῃ μεγάλη παρέλασις εἰς τάς Ἀθήνας. Ἐπί κεφαλῆς τῆς παρελάσεως, ἔφιππος, θά ἐπροχώρει ὁ Τσιάνο, ὁ ἀντιβασιλεύς τῆς Ἑλλάδος καί παρά τό πλευρόν του ἡ Ἔντα, ἡ... ἀντιβασίλισσα.

Ἐπέρασαν μερικαί ἡμέραι καί ἤλλαξεν ἡ πρώτη φάσις τοῦ πολέμου, μέ τόν δριαμβον τῶν Ἑλλήνων εἰς τήν Πίνδον. Τότε ἐπαύθη ὁ ἀντιστράτηγος Πράσκα καί ἀντεκατεστάθη ἀπό τόν Σογδοῦ.

Ἐπηκολούθησε σειρά ἐκπληκτικῶν θριάμβων πού ἐδόξασαν ἐσαεί τήν Ἑλλάδα. Ὁ ἐχθρός ἐπιτεδείς μέ μεγαλειτέρας δυνάμεις καί μέ ἀσυγκρίτως ἰσχυρότερον ὁπλισμόν ἐτράπη εἰς φυγήν, ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ μένους τῶν Ἑλλήνων. Κατελήφθησαν θέσεις ἀπρόσβλητοι ὅπως τό Ἰβάν καί ἡ Μάροβα καί κατόπιν, μέ τήν σειράν, ἡ Κορυτσά, ἡ Ἐρσέκα, τό Λιασκοβίκι, τό Πογραδέτς, οἱ Ἅγιοι Σαράντα, τό Δέλβινον, τό Ἀργυρόκαστρον.

Δηλαδή, τό τρίτον τῆς Ἀλβανίας. Τέλος ἔπεσε καί ἡ Κλεισούρα, ἡ ἀπροσπέλαστος. Εἰς τό σημεῖον αὐτό, ἔληξε καί ἡ δευτέρα φάσις τοῦ πολέμου, μέ τήν ἰταλικήν ὁμολογίαν τῆς νέας ἀποτυχίας, ἐκδηλωθείσης πανηγυρικῶς μέ τήν παῦσιν τοῦ Σογδοῦ. Προηγουμένως εἶχε παυθεῖ καί ὁ ἀρχηγός τοῦ Ἐπιτελείου Μπαντόλιο, κατόπιν τῶν ὀλέθρων πού ἐδοκίμασεν ἡ Ἰταλία εἰς τήν Ἀλβανίαν καί τήν Λιβύην.

Ἀρχίζει ἤδη, μέ τό κλείσιμον τοῦ τριμήνου, ἡ τρίτη φάσις τοῦ πολέμου, μέ ἀντικειμενικόν σκοπόν, τήν κάθοδον τῶν Ἑλλήνων, πρός τήν πεδιάδα, πρός τήν θάλασσαν. Ὁ Ἰταλικός στρατός κατανοῶν ὅτι ἐγγύς εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς καταστροφῆς ἤρχισε κατά τάς τελευταίας ἡμέρας ἀπεγνωσμένας τοπικάς ἀντεπιθέσεις, διά νά εὕρῃ τόν κατάλληλον καιρόν, νά ὀργανώσῃ ἔστω καί προχείρως, μίαν γραμμήν ἀμύνης καί νά συγκρατηθῇ. Ὅλαι ὅμως αἱ ἀντεπιθέσεις αὗται, ἀπέβησαν εἰς μάτην. Μαρτυροῦν σπασμωδικότητα καί ἀδυναμίαν καί φανερώνουν πλήρη ἀδιαφορίαν διά τάς θυσίας, διά τήν τύχην τῶν Ἰταλῶν στρατιωτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποστέλλονται, ἐν γνώσει, πρός τό σφαγεῖον.

Ὕστερα ἀπό κάθε τοιαύτην ἀντεπίθεσιν, τά ἑλληνικά στρατεύματα, συλλαμβάνουν αἰχμαλώτους καί κυριεύουν ὑλικόν ἄφθονον. Αἱ χαράδραι εἶναι γεμᾶται ἀπό πτώματα Ἰταλῶν. Ἡ προσπάθεια τοῦ ἐχθροῦ συντρίβεται καί ἀποτυγχάνει κατά τραγικόν τρόπον.

Καί ὅταν θά ἔλθῃ ἡ ὥρα ἡ κατάλληλος, τά ἑλληνικά στρατεύματα θά κινηθοῦν, ὅπως αὐτά γνωρίζουν νά κινοῦνται, καί θά ξεσπάσῃ ἡ ἐπίθεσις των, ἐναντίον τοῦ ταλαιπωρημένου ἰταλικοῦ συρφετοῦ, ὡς δύελλα...

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ νά γνωρίσουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες..

ΜΠΕΝΙΤΟ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

"Οπου ὁ Νέρων, ὁ Καλιγούλας καί ὁ Δομιτιανός ἀποδεικνύονται ἀσήμαντοι...ἐρασιτέχναι τοῦ ἐγκλήματος.

12ον

Η ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΠΕΙΡΩΝ

Στίς 4 Νοεμβρίου 1925 ὁ βουλευτής Τζανιμπόνι πού ἀνῆκε στά [illegible] πολιτεύσεως συνελήφθη στό «ξενοδοχεῖον τῶν Δραγώνων» ἀπέναντι στό Παλάτζο Γκίζι, διότι εἶχε τοποθετήσει στό παράθυρό του ἕνα ὅπλον ἐφωδιασμένον μέ τηλεσκόπιον, χάρις στό ὁποῖον θά παρακολουθοῦσε τάς κινήσεις τοῦ Μουσολίνι.

Ἡ δῆθεν προετοιμασθεῖσα ἀπόπειρα ὑπό τοῦ Τζανιμπόνι σκηνοθετηθεῖσα ὑπό τῆς φασιστικῆς ἀστυνομίας, (ἀπεδείχθη ὅτι ὁ Κουάλια, φίλος καί συνέοχος τοῦ Τζονιμπόνι, ἦτο μισθωτός πράκτωρ τῆς φασιστικῆς ἀστυνομίας) ἔδωσεν ἀφορμή στούς φασίστας νά ἐκδικηθοῦν μέ τόν πιό ἀπάνθρωπο τρόπον καί νά συντρίψουν ὁριστικά τούς ἀντιπάλους των.

Ἡ ἐπίθεσις ἐκδηλώθηκε μέ κατάληψι τῶν τεκτονικῶν στοῶν, διάλυσι τοῦ Ἐνωτικοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος παύση ἐπ' ἀόριστον τῶν ἐφημερίδων «Τζουστίτσι» «Ἀβάντι», «Οὐνιτά», «Βότσε Ρεπουμπλικάνα», κατάργησι τῶν βουλευτικῶν προνομίων, καί ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσόδου στή βουλή τῶν σοσιαλιστῶν βουλευτῶν.

Κύριοι πιά τῆς καταστάσεως καί χωρίς κανένα ἔλεγχο ψηφίζουν καί δημοσιεύουν φασιστικούς νόμους, νομιμοποιοῦν τήν αὐθαιρεσίαν, τήν ἀπόλυτην ἐξουσίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ, φασιστικοποιοῦν τήν ἐκτελεστικήν ἐξουσίαν καί ἐκδίδουν εἰδικούς νόμους γιά τούς ἐξορίστους. Ἐνῶ ἡ Βουλή ἀσχολεῖται μέ τήν ἀνάθεσι ὅλων τῶν ἐξουσιῶν εἰς φασίστας, οἱ μελανοχίτωνες ἐκμεταλλευόμενοι τήν σκηνοθετηθεῖσαν ἀπόπειραν συνεχίζουν τίς ἀντεκδικήσεις καί ἐπιτίθενται ἄγρια ἐναντίον κάθε πολίτου πού ἀνῆκε στήν ἀντιφασιστική παράταξι.

Στήν Πάρμα ὁ πρώην λαϊκός ὑπουργός Μικέλι ξυλοκοπεῖται μέχρις αἱματώσεως. Στήν Πάδοβα πληγώνεται θανάσιμα ὁ δικηγόρος Νογκάρι. Στό Ρέγγιο Ἐμίλια κακοποιεῖται ὁ ἰατρός Ἀλιμπέρτο Φοῦρνο καί ὁ ἀρχιτέκτων Μαντοβάκι. Τά ἴδια μέτρα ἐφαρμόζονται στήν Πάντοβα, στήν Βενετία κλπ.

Ἡ ἀποτυχοῦσα ἀπόπειρα τῆς Ἰρλανδῆς μίς Τζίμπσον ἐναντίον τοῦ Μουσολίνι δίδει καί πάλιν ἀφορμή στούς φασίστας νά ἐπαναλάβουν τίς ἀντεκδικήσεις των. Στή Ρώμη καταστρέφουν τά γραφεῖα καί τά τυπογραφεῖα τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐφημερίδων, «Ἰλ Μόντο», «Ἰλ Ρισορτζιμέντο», «Λά Βότσε Ρεπουμπλικάνα», «Λά Τζουστίτσια», τά γραφεῖα τῶν ἀνταποκρίσεων τοῦ «Ἀβάντι» καί τῆς «Οὐνιτά», τό οἴκημα τοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος, τό σπίτι τῆς ἀνταποκριτρίας τῶν γερμανικῶν σοσιαλιστικῶν ἐφημερίδων κυρίας [illegible] καί τό σπίτι τοῦ διευθυντοῦ [illegible] «Μπέκο Τζιάλο», ἀπ' ὅπου οἱ ἐπιδρομεῖς ἀφήρεσαν 25.000 λιρέττες. Ἡ κατοικία τοῦ πρώην ὑπουργοῦ Ἀμένδολα ἐλεηλατήθη ἀκριβῶς τήν ἡμέραν πού ὁ ἔνθερμος αὐτός ἀγωνιστής τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ ἰταλικοῦ λαοῦ ἀπέθνησκε στίς Κάννες θῦμα τῆς φασιστικῆς ἐπιθέσεως.

Στήν Γένοβα συμβαίνουν τά ἴδια. Ἀλλαχοῦ καί χειρότερα. Καταστρέφονται διάφορα γραφεῖα ἀντιπολιτευομένων ἐφημερίδων, μεταξύ τῶν ὁποίων καί τοῦ «Ἰλ Λαβόρο» τοῦ ὁποίου ὁ ἀρχισυντάκτης πληγώνεται θανασίμως. Στό Μιλᾶνον, γίνεται ἐπίθεσις ἐναντίον τῆς διευθύνσεως τοῦ «Ἀβάντι» καί οἱ ἴδιες σκηνές ἐπαναλαμβάνονται στό Βίνετο, στήν Βεσσέντσα, στήν Ἀρτίνια καί στό Περντενόμε.

Οἱ δολοφόνοι πού χρησιμοποιοῦσαν στίς ἐπιθέσεις των πρωτοφανῆ μέσα ἀγριότητος καί βίας, γέμισαν καί πάλιν τίς πλατεῖες τῆς Ἰταλίας.

Τό παράδειγμα τό δίδουν τά «ὑψηλά» πρόσωπα τῆς φασιστικῆς βουλῆς, τά ὁποῖα ὑβρίζουν, ἀπειλοῦν καί ξυλοκοποῦν μέσα στό κοινοβούλιον τούς συναδέλφους των τῆς λαϊκῆς ὁμάδος.

Ἡ νέα ἀπόπειρα κατά τοῦ Μουσολίνι πού ἔγινε ἀπό τόν ἀναρχικόν Λοντσέτι τήν 11 Σεπτεμβρίου 1926, δίδει ἀφορμή στόν Ντοῦτσε καί στόν φασιστικόν τῦπον νά ἐπαναλάβουν τά συνηθισμένα τεχνάσματα. «Ὄχι ἀντεκδικήσεις» συνιστοῦσε δῆθεν ὁ φασιστικός τύπος, ἐνῶ οἱ πράξεις ἀντεκδικήσεων ἐπαναλαμβάνουνταν μέ μεγαλύτερη ἔντασι σ' ὅλες τίς πόλεις τῆς Ἰταλίας. Στό Μιλάνον καταστρέφονται τά γραφεῖα τοῦ «Ἀβάντι», τό δικηγορικόν γραφεῖον τοῦ σοσιαλιστοῦ βουλευτοῦ Κλαυδίου Τρέβες, τά τυπογραφεῖα τῆς «Οὐνιτά» καί τό δικηγορικόν γραφεῖον τοῦ Φ. Κλέριτσε. Στήν Μόντσα καί στήν Μπριάντσα οἱ φασίσται λεηλατοῦν τίς λαϊκές λέσχες. Στήν Μόδενα καταστρέφουν τά δικηγορικά γραφεῖα τοῦ Πετράτσι καί τοῦ πρώην σοσιαλιστοῦ βουλευτοῦ Ντονάτι. Στήν Ραβέννα κακοποιοῦνται ὅλοι οἱ ἀντιφρονοῦντες. Στήν Τεργέστη οἱ μελρνοχίτωνες συμπλέκονται μέ τήν ἀστυνομία διότι ἡ τελευταία θέλησε νά τούς ἐμποδίσῃ νά καταλάβουν τήν «Φιλαρμονικήν Ἑταιρείαν».

Στίς 31 Ὀκτωβρίου 1926 ὁ Ἄντεο Τζαμπόνι, ἕνα παιδί 14 ἐτῶν, προερχόμενο ἀπό τῆς τάξεις τῆς φασιστικῆς ὀργανώσεως «Μπαλίλλα» ἀπεπειράτο νά δολοφονήσῃ τόν Μουσολίνι στήν Μπολώνια. Τό δυστυχισμένο μειράκιον ἐλυντσαρίσθη ἐπί τόπου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μουσολίνι ἔλαβε μέρος μέ ἐνθουσιασμό στό λιντσάρισμα τοῦ ἀνηλίκου παιδιοῦ. Μάλιστα ἕνας ἀπό τήν ἀκολουθία τοῦ Ντοῦτσε, ὁ Ἀρκονοβάλντο Μπονακόρσι ὕπατος τῆς ἐθνοφρουρᾶς, ἐκτύπησε τό παιδί μέ ἕνα στιλέτο στό λαιμό. Ὁ Ἰταλο Μπάλμπο ἐπυροβόλησε κατά τοῦ Τζαμπόνι πού ἔκεινη τήν ὥρα ἔπνεε τά λοίσθια. Τό λυντσάρισμα ἔγινε μέ τέτοια ἀγριότητα, πού δυό ἀπό τούς φασίστας πληγώθηκαν κατά τόν συνωστισμό. Τό πτῶμα τοῦ δυστυχισμένου Τζαμπόνι ἐσύρετο ἀπό δρόμο σέ δρόμο καί ἐπί ἔνδεκα ἡμέρες παρέμεινεν ἄταφον. Τήν δωδεκάτη οἱ ἀρχές ἐπέτρεψαν τήν ταφή του ἔξω ἀπό τήν πόλι.

Ὁ γενικός θησαυροφύλαξ τοῦ φασιστικοῦ κόμματος Μαρινέλι, ἕνας ἀπό τούν δράστας τῆς δολοφονίας Ματτεότι, ὁμιλῶν τήν ἐπαύριον τῆς ἀποπείρας κατά τοῦ Μουσολίνι στό Μιλᾶνον εἶπε μεταξύ ἄλλων καί τά ἀκόλουθα:

«Τά πρῶτα λόγια τοῦ Ντοῦτσε μετά τήν ἀπόπειραν ἐναντίον του ἦταν αὐτά: «Πρέπει νά γνωσθῇ σ' ὅλην τήν Ἰταλία καί σ' ὅλον τόν κόσμο ὅτι ὁ ἀποπειρασθεῖς νά μέ δολαφονήσῃ ἐλυντσαρίσθη». Αὐτά τά λόγια τοῦ Ντοῦτσε ἔχουν μεγάλην σημασίαν.

Ὁ ἐξοχώτατος Τουράτι, γενικός γραμματεύς τοῦ φασιστικοῦ κόμματος εἶπεν ὅτι τό παράδειγμα τῆς Μπολώνιας πρέπει νά χρησιμεύσῃ καί δι' ἄλλους. Οἱ ἰδικοί αὐτουργοί, προσέθεσε, πρέπει νά κτυπηθοῦν χωρίς οἶκτον.

(Λόρεν συνέχεια)

ΕΝΩ ΣΥΜΠΛΗΡΟΥΤΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΤΡΙΜΗΝΟΝ

ΠΩΣ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΝΑ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΣΟΥΝ ΤΑΣ ΕΠΑΙΣΧΥΝΤΟΥΣ ΗΤΤΑΣ ΤΩΝ

ΣΗΜΑΝΤΙΚΑΙ ΙΤΑΛΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Κατά τάς τελευταίας ἡμέρας, ἔπειτα ἀπό δύο ὁλοκλήρων μηνῶν σιωπήν, αἱ Ἰταλικαί ἐφημερίδες ἤρχισαν νά δημοσιεύουν καθημερινῶς μακρᾶς ἀνταποκρίσεις, εἴτε τῶν ἐκτάκτων των ἀπεσταλμένων, εἴτε τῶν ἀνταποκριτῶν τοῦ πρακτορείου Στέφανι, ἀπό τό Ἀλβανικόν μέτωπον. Ὁλόκληρα τηλεγραφικά ἄρθρα, φέροντα τούς ρητορικούς καί ὑποβλητικούς ἐκείνους τίτλους, εἰς τούς ὁποίους τόσον ἀρέσκονται οἱ Ἰταλοί, ἀφιερώνονται εἰς τάς πολεμικάς των ἐκείνας μονάδας, αἱ ὁποῖαι ἔδρασαν κατά τούς τρεῖς τελευταίους μῆνάς, κατά σύμπτωσιν δέ εἰς ἐκείνας ἀκριβῶς τάς μονάδας, αἱ ὁποῖαι ὑπέστησαν τά σκληρότερα καί ἐξοντωτικώτερα πλήγματα ἀπό τόν νικηφόρον Ἑλληνικόν στρατόν.

Μεταφράζομεν μερικούς ἐκ τῶν τίτλων αὐτῶν: «Ἡ ἐποποιΐα τῆς μεραρχίας Γιούλια». Ἔστι δέ «Γιούλια» ἡ περιβόητος ἐκείνη μεραρχία τῶν Ἀλπινιστῶν, πού ἀπεπειράθη νά προελάσῃ θριαμβευτικῶς εἰς τήν καρδίαν τῆς Ἑλλάδος, ἡ μεραρχία, τῆς ὁποίας δέν ἀπέμεινε πλέον οὔτε τό τρίτον τῆς ἀρχικῆς της δυνάμεως, τῆς ὁποίας χιλιάδες ἀξιωματικῶν καί στρατιωτῶν εὑρίσκονται αἰχμάλωτοι εἰς τά Ἑλληνικά στρατόπεδα συγκεντρώσεως, τῆς ὁποίας πολεμικά ἐμβλήματα, παράσημα, πτεροφόρα καπέλλα εὑρίσκονται εἰς τόσα Ἑλληνικά σπίτια, ὅπου ἐστάλησαν ὡς πολεμικά ἐνθύμια ἀπό τούς κατατροπώσαντα αὐτήν στρατιώτας μας.

Τό ὅτι τό 8ον καί 9ον σύνταγμα Ἀλπινιστῶν καί τό 3ον σύνταγμα πυροβολικοῦ, τά ἀποτελοῦντα τήν ἐν λόγω μεραρχίαν, ἐτιμήθησαν διά τοῦ χρυσοῦ μεταλλίου τῆς ἀνδρείας, «διότι—κατά τήν ἐπίσημον ἔκθεσιν—ἐκαλόφθησαν μέ δόξαν ἐν Ἑλλάδι καί Ἀλβανίᾳ», καί τό ὅτι ὁ διοικητής τῆς «λετζνετάριας» αὐτῆς μεραρχίας, ὑποστράτηγος Τζιρότι προήχθη διά τόν ἴδιον λόγον, ἐπί τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ἀποτελεῖ μίαν πρόσθετον μόνον ἀπόδειξιν, ὅτι οἱ Ἰταλοί δέν χάνουν μόνον τάς μάχας, ἀλλ' ἔχασαν καί τό αἴσθημα τοῦ γελοίου.

Ἄλλος ἰταλικός τίτλος λέγει: «Οἱ φαντάροι τῆς Φερράρα, βετεράνοι τῆς Ἀλβανίας. Ἔστι δέ «Φερράρα» ἡ μεραρχία ἐκείνη τῆς ὁποίας δύο συντάγματα ἀπεδεκατίσθησαν κυριολεκτικῶς, τῆς ὁποίας τά πολυτιμότερα πολεμικά ἀρχεῖα ἔπεσαν εἰς χεῖράς μας, εἰς τῆς ὁποίας τά καλλιτεχνικά ἐπιστολικά δελτάρια γράφουν οἱ ἰδικοί μας φαντάροι τούς χαιρετισμούς εἰς τούς οἰκείους των καί τήν ὁποίαν, μέ τήν χαρακτηριστικήν ἑλληνικήν θυμοσοφίαν ἀπεκάλεσαν «Μεραρχίαν τῆς... φευγάλας».

Ἄλλος τίτλος, μέ τεράστια γράμματα, λέγει: «Θά ἀποθάνωμεν ἐπί τῆς θέσεώς μας, ἀλλά θά κρατήσωμεν γερά» (terremo duro). Περιγράφει δέ ἡ ἀνταπόκρισις αὐτή τόν «ἡρωϊσμόν» τῆς 19ης μεραρχίας «Βενετίας», ἡ ὁποία ἐπρόκειτο, κατά τά σχέδια τοῦ Πράσκα νά εἰσβάλῃ εἰς τήν Ἑλλάδα διά τῆς Φλωρίνης καί ἡ ὁποία ἐπί δύο συνεχεῖς μῆνας, ἐγκαταλείπουσα τήν μίαν μετά τήν ἄλλην τάς θέσεις της, μᾶς προσέφερε, μαζῆ μέ πλείστους αἰχμαλώτους, ὄχι μόνον τήν Κορυτσᾶν, ἀλλά καί ἄλλους πολυτίμους ἀντικειμενικούς σκοπούς. Ἔτσι «ἐκράτησαν γερά» οἱ γενναῖοι αὐτοί.

Τέταρτος τίτλος λέγει: «Ἡ μεραρχία τοῦ πάγου καί τῆς χιονοθυέλλης. Τά συντάγματα τῆς «Τριντεντίνα» ἀνανεώνουν τάς ἀρχαίας των δόξας». Ὑπῆρξε δέ καί ἡ «Τριντεντίνα» ἀπό τάς Ἰταλικάς ἐκείνας μεραρχίας, αἱ ὁποῖαι παρά τήν εἰδικήν των προπαρασκευήν καί ἐξάσκησιν διά τόν λεγόμενον ἀλπινιστικόν πόλεμον, ἠττήθησαν ἢ μᾶλλον κατετροπώθησαν ἔπανω εἰς τάς ὑψηλάς κορυφάς τῶν ἀλβανικῶν ὀρέων.

◆

Θά ἠδυνάμεθα νά ἀναφέρωμεν πολυαρίθμους τοιαύτας ἀνταποκρίσεις, αἱ ὁποῖαι χαρακτηρίζουν τόν τρόπον, μέ τόν ὁποῖον δέχονται οἱ Ἰταλοί τάς ἥττας των καί εἰς τό ἀλβανικόν μέτωπον, ὅπως ἀκριβῶς δέχονται τάς ἥττας των εἰς τήν Λιβύην καί τήν Αἰθιοπίαν.

Ἀλλ' εἶνε πολύ σημαντικώτερον καί περισσότερον ἐνδιαφέρον δι' ἡμᾶς τό πνεῦμα, τό ὁποῖον χαρακτηρίζει ὅλας αὐτάς τάς ἀνταποκρίσεις. Δυνάμεθα νά ἰσχυρισθῶμεν, χωρίς καμμίαν διάθεσιν ὑπερβολῆς, ὅτι πρόκειται περί πνεύματος ἀνησυχίας, ἀν ὄχι πανικοῦ. Εἰς ὅλας αὐτάς τάς περιγραφάς καί τάς ἀνταποκρίσεις ἐμφανίζονται τά Ἰταλικά τάγματα, τά συντάγματα, αἱ μεραρχίαι, ὡς ἀντιμετωπίζουσαι τεραστίας Ἑλληνικάς δυνάμεις, ὡς ὑποχρεωμένοι νά πολεμήσουν ἐναντίον «σοβερκιάντε» (συντριπτικῆς) ὑπεροχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὡς ὑφιστάμεναι τρομερᾶς ἐπιθέσεις τοῦ πεζικοῦ καί φοινικόν (μιτσιντιάλε) πῦρ τοῦ Ἑλληνικοῦ πυροβολικοῦ.

Κάθε τόσον εὑρίσκει κανείς περιγραφάς ἀληθοῦς συντριβῆς πού ὑπέστησαν μονάδες ὁλόκληροι τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ ἐν Ἀλβανίᾳ. Εἰς μίαν ἀνταπόκρισιν περιγράφεται ὁ ἀγών πού διεξήγαγεν ὁ ἀντισυνταγματάρχης διοικητής τοῦ τάγματος «Ἔντολο» μέ τούς ὀλίγους ἐπιζήσαντας τοῦ τάγματος—«μόλις πεντηκοντάδα»—πού τοῦ ἀπέμειναν. Εἰς ἄλλην ἀνταπόκρισιν ἀναφέρεται ὅτι ὁ φονευθεῖς διοικητής τοῦ 84ου Ἰταλικοῦ συντάγματος Λουΐτζι Τζάκο εἶχεν εἰς τήν τελευταίαν μάχην γύρω του μόνον «μίαν δράκα στρατιωτῶν» πού εἶχαν ἐπιζήσει ἀπο ὅλο τό σύνταγμά του. Τρίτη ἀνταπόκρισις περιγράφει τήν τραγικήν κατάστασιν τῆς μεραρχίας «Φερράρα» τῆς ὁποίας δύο διοικηταί συνταγμάτων, Τριτσιο καί Ἀντζέλικο, ἐφονεύθησαν, τῆς ὁποίας τά συντάγματα αὐτά ἀπεδεκατίσθησαν καί εἰς ἕνα σύνταγμα πυροβολικοῦ δέν ἀπέμειναν παρά τρία (ἀριθ. 3) πυροβόλα.

Τετάρτη ἀνταπόκρισις περιγράφει τόν θάνατον τοῦ ὁπλοχαγοῦ Φιοβμ, τοῦ συντάγματος ἱππικοῦ «Λέ Γκεντίνεκ», εἰς τόν ὁποῖον εἶχαν ἀπομείνει μόνον ὀλίγαι δεκάδες ἀνδρῶν. Πέμπτη ἀνταπόκρισις περιγράφει τήν κατάστασιν τοῦ 8ου συντάγματος Ἀλπινιστῶν, τοῦ ἐπονομαζομένου «Πρά σιναι φλόγες», ἀπό τόν ὁποῖον δέν ἀπέμειναν πλέον παρά ἐλάχιστοι ἄνδρες.

Αὐτοί εἶνε ὀλίγοι μόνον ἀπό τάς ὁμολογίας τῶν Ἰταλῶν διά τήν τραγικήν συντριβήν πού ὑπέστησαν αἱ ἐκλεκτότεραι τῶν μονάδων των. Δι' ἡμᾶς τούς Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι γνωρίζομεν ὅτι ἡ προβαλλομένη ὡς μοναδική δικαιολογία τῆς ἥττης ἀριθμητική ὑπεροχή, συνιστᾶ ἀκριβῶς τήν πλήρη ἀντιστροφήν τῆς ἀληθείας, ἀποτελοῦν μίαν πολύτιμον ἐκ μέρους τοῦ ἐχθροῦ ὁμολογίαν τῶν ὑπερόχων νικῶν τοῦ στρατοῦ μας. Ἀλλά διά τούς Ἰταλούς τίθεται τό ἐρώτημα: Διά ποῖον λόγον ἠσθάνθησαν αἰφνηδίως τήν ἀνάγκην νά προβοῦν εἰς τοιαύτας καθυστερημένας ὁμολογίας; Μήπως πρόκειται νά προετοιμάσουν τήν κοινήν των γνώμην δι' ἄλλα δυσάρεστα νέα;

ΚΑΘΕ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

Μέ τή σειρά του καί ὁ Κόντε-Τσιάνο ἔφτασε στήν Ἀλβανία. Ὄχι ὅμως ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἔφτασε μέ τόν βαθμό τοῦ ἀντισμηνάρχου. Ἡ Ἰταλία, φαίνεται πιά νά μήν ἔχῃ ἀνάγκην, ἀπό ὑπουργούς καί μάλιστα, τήν ἐποχή αὐτή, πού τήν ἐξωτερική πολιτική της, τήν κάνουν ἄλλοι.

Θ' ἀπορέσῃ κανείς μέ τό μεγάλο βαθμό πού πῆρε ὁ Τσιάνο, στή στρατιωτική ἱεραρχία. Καρριέρα στρατιωτική δέν ἔκαμεν ὁ ἄνθρωπος. Ἄσημος διπλωματικός ὑπάλληλος ἤτανε ὅταν τόν μπάνισεν ἡ Ἔντα. Ὁ Ντοῦτσε τόν πῆρεν ἀμέσως καί τόν ἔκαμεν ὑπουργό. Ἐκεῖ, μεταξύ δύο γευμάτων, ἔπαιρνε τόν ἕνα μετά τόν ἄλλον, τούς βαθμούς του.

Βέβαια, μπῆκε στό ἀεροπλάνο, μερικές φορές. Ἔκαμεν ἀρκετά ταξίδια μέ τό ἀεροπλάνο. Πολέμησε καί στήν Ἀβησσυνία. Μόνο πού οἱ Ἀβησσυνοί οἱ ταλαίπωροι δέν εἶχαν ἀεροπλάνα. Ἔτσι, πέταξε κάμποσες φορές στόν οὐρανό της, ἀνενόχλητος.

Στίς ἀρχές τοῦ πολέμου πῆρε ἀπό τά χέρια τοῦ πεθεροῦ του, μεγάλο παράσημο, γιατί τάχα ἤρθε καί βομβάρδισε τήν Θεσσαλονίκη. Κανείς στήν Ἰταλία καί στόν κόσμο δέν πίστεψεν, ὅτι ὁ κόντης ἔκαμεν αὐτήν τήν ἐπιχείρησι. Ἀλλά ἔπρεπε νά πάρῃ ἀκόμα ἕνα παράσημο καί κανά δυό βαθμούς.

Καί τώρα ὁ Ντοῦτσε τόν ἔστειλε στήν Ἀλβανία, μαζί μέ κάμποσους ἄλλους προπαγανδιστάς καί πρωτοπαλλήκαρα τοῦ φασισμοῦ. Ὄχι γιά νά πολεμήσῃ βέβαια, ἀλλά γιά νά κάθεται νά ἐποπτεύῃ.

Γιά νά συγκρατήσῃ τόν στρατό, γιά νά ἐλέγχῃ τούς ἀξιωματικούς καί γιά νά εἶναι σέ θέσι νά ὀραπετεύσῃ γρήγορα, σέ μιά δεδομένη στιγμή, μέ τό ἀεροπλάνο του. Δέν ἔγινεν ἀντισμήναρχος γιά τό τίποτε, ὁ κόντε-Τσιάνο.

Ο ΒΡΑΔΥΝΟΣ

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

*** Ὕστερα ἀπό τήν ἐπιτυχῆ του ὁρᾶσιν εἰς τό ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὁ Τσιάνο μετατίθεται εἰς τήν ἀεροπορίαν.

— Καί εἰς τήν ἀεροπορίαν ἔδρασεν ἐπιδραμών κατά τῆς Αἰθιοπίας ὅπου, ὡς γνωστόν, οὔτε ἀεροπλάνα διέθετεν ὁ Χαϊλέ Σελασιέ, οὔτε ἀντιαεροπορικό πυροβολικό.

— Ἀπεστάλησαν στό ἀλβανικό μέτωπον ὁ Τσιάνο. ὁ Φαρινάτσι καί ὁ Παβολίνι. Ἔχει σταλῆ ἐπίσης καί ὁ Σταράτσε.

— Ὁ ἀρχιστράτηγος Καβαλέρο λόγω τοῦ πάχους δέν μετακινεῖται ἐκ Ρώμης. ἐστάλησαν ὅμως οἱ νεώτεροι φασίσται ὑπουργοί γιά νά ἐνθαρρύνουν τούς Ἰταλούς λύκους καί κενταύρους πού ἔχασαν τό ἠθικό τους πολεμοῦντες τούς Ἕλληνας.

— Εἶναι περίεργος ὁ κόσμος νά μάθῃ ἄν πράγματι οἱ κύριοι αὐτοί ἔρχονται γιά νά πολεμήσουν στήν Ἀλβανία, ἤ ἄνοιξαν δρόμο γιά νά σωθοῦν καί νά ἑτοιμάσουν τά τῆς σωτηρίας καί τῶν συνεργατῶν των;

— Πάντως, αἱ μεταθέσεις αὗται δείχνουν πῶς πολύ σκούρα τά βλέπει τά πράγματα ὁ σινιόρ Ντοῦτσε.

*** Ὁ πόλεμος κατά τῆς Ἑλλάδος εἶχε γιά τούς Ἰταλούς στούς τρεῖς μῆνες πού κλείουν σήμερα, τά ἑξῆς ἀποτελέσματα.

— Ἔχασαν τά καλύτερα πολεμικά καί φυσικά ἔχασαν τήν ὑπεροπλίαν στήν Μεσόγειο.

— Τῶρα εἶναι στόλος ἄνευ θωρηκτῶν.

— Ἔχασαν τάς ὡραιοτέρας βάσεις τῆς Ἀφρικῆς ὥστε νά μή ἔχουν ἐλπίδα; νά σώσουν τάς ἀποικίας των.

— Ἔχασαν τήν Βόρειον Ἤπειρον καί κάτι παραπάνω.

— Καί τό κυριώτερον ἔχασαν τήν τιμήν καί ὑπόληψιν, ἔχασαν τό γόητρον καί ἀντικατέστησαν πέντε στρατάρχας καί τρεῖς ὑπουργούς, καί χάνουν τήν ὅλην ὑπόθεσιν τοῦ πολέμου χάρις εἰς τόν ἑλληνικόν στρατόν.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

— Δωρεαί εἰς τήν Φανέλλαν τοῦ Στρατιώτου

Ἕνωσις Ἐμποροϋπαλλήλων Θεσ)νίκης δρχ. 24.355, κάλ.. ζ. 93, Κα Ζωή Πετρίδου 8 ζ. κάλ., Παρσεχιάν καί ἀδελφοί Τσιμπουκτσιάν 108 ζ. κάλτ.. 22 ζ. γάντια,

Τελευταῖαι Εἰδήσεις καὶ Τηλεγραφήματα

ΚΑΤΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΝΕΑ ΕΧΘΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΕΣΤΡΑΦΗΣΑΝ 4 ΑΡΜΑΤΑ ΜΑΧΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 27.—Πολεμικὸν ἀνακοινωθὲν ὑπ' ἀριθ. 93 τῆς 27ης Ἰανουαρίου 1941.

Τοπικὴ δράσις. Κατελήφθησαν σημεῖα τινὰ τοῦ ἐχθροῦ. Συνελήφθησαν περὶ τοὺς 90 αἰχμάλωτοι καὶ περιήλθον εἰς χεῖρας μας αὐτόματα ὅπλα.

Ἐπιδρομὴ ἐχθρικῶν ἁρμάτων ἀπεκρούσθη καταστραφέντων τεσσάρων ἐξ αὐτῶν.

(Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου)

ΟΥΔΕΜΙΑ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΕΠΙΔΡΟΜΗ

ΑΘΗΝΑΙ, 27.— Τὸ Ὑφυπουργεῖον Δημοσίας Ἀσφαλείας ἀνακοινοῖ τὰ ἑξῆς:

«Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας ἡσυχία».

ΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

τῆς εὐτυχίας τῶν αὐριανῶν γενεῶν τῶν Ἀμερικανῶν, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀποτελεσματικότητα, μὲ τὴν ὁποίαν θὰ λειτουργήσῃ ἡ παροχὴ τῆς βοηθείας». Ἡ ἔννοια τῶν λόγων αὐτῶν τοῦ προέδρου εἶνε ὅτι ἂν οἱ ἀντίπαλοι θεωρήσουν τὴν ἀπόφασιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν νὰ βοηθήσουν τὴν Ἀγγλίαν καὶ τοὺς συμμάχους της, ὡς ἀφορμὴν κηρύξεως πολέμου εἶνε ἐλεύθεροι νὰ τὸ πράξουν. Ἰδοὺ ὅμως ὅτι ἐκεῖνοι κατὰ τῶν ὁποίων ἐστρέφετο ἡ προειδοποίησις τοῦ Ἀμερικανοῦ προέδρου, δὲν ἔδειξαν μέχρι στιγμῆς καμμίαν βιασύνην νὰ τοῦ ἀπαντήσουν ἔστω καὶ διὰ λόγων. Ἡ ἀπάντησις ἠμπορεῖ βέβαια νὰ ἔλθῃ. Ἀλλ' ὁ πρόεδρος Ροῦσβελτ ἔδειξεν ὅτι τὴν περιμένει ἥσυχος, διατάξας τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν πληρωμάτων τοῦ ἀμερικανικοῦ στόλου ἀπὸ 192.000 εἰς 230.000 καὶ τὴν ἐπάνδρωσιν τῶν πολεμικῶν μὲ τὴν δύναμιν ποὺ ἔχουν ἐν καιρῷ πολέμου. Οἱ ἀντίπαλοι λοιπὸν γνωρίζουν περὶ τ.νος πρόκειται καὶ ἀντιθέτως πρὸς ὅτι συνέβαινε μὲ τοὺς στρατιώτας τοῦ Κρόμβελ δὲν τοὺς ἀρέσει ὅτι γνωρίζουν».

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν πιστεύω ὅτι ὁ Χίτλερ θὰ τείνῃ κάθε νεῦρον διὰ νὰ καταφέρῃ κατὰ τῆς Ἀγγλίας κάποιο τελειωτικὸν πλῆγμα, πρὶν ὅπως φαντάζεται, προφθάσῃ νὰ τῆς παρασχεθῇ ἡ θανάσιμος δι' αὐτὸν ἀμερικανικὴ βοήθεια.

Τὸ ζήτημα ποὺ πρέπει νὰ ἐξετάζῃ αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἶνε: Ποῦ, πότε, πῶς. Αἱ ἐπιτυχίαι τῆς Ἀφρικῆς καὶ αἱ ἄλλαι νίκαι ποὺ ἠμποροῦν νὰ ἐξασφαλίσουν ἀκόμη [illegible] τὰ στρατεύματα τοῦ στρατηγοῦ Οὐέϊβελ, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μᾶς ρίψουν εἰς νάρκην καὶ αὐταρέσκειαν. Ὁ Χίτλερ εἶναι κύριος τῆς μισῆς Εὐρώπης. Ὁ στρατός καὶ ἡ ἀεροπορία του ἐξακολουθοῦν νὰ ἀποτελοῦν τεραστίαν δύναμιν καὶ ἀριθμητικῶς φαντάζομαι, ὅτι ἔχουν ἀκόμη τὴν ὑπεροχήν. Οὐδεὶς ἀληθινὸς στρατιώτης ἢ ἀεροπόρος ὁμιλεῖ ἐλαφρὰ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος. Τί συνέβη ὅμως τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1918; Ὁ γερμανικὸς στρατὸς ἐφαίνετο τότε ἀκόμη ἰσχυρότερος, ἀλλ' ἐντὸς ἑξ μηνῶν εἴχαμε νίκην. Ἡ στρατιωτικὴ δύναμις τῆς καϊζερικῆς Γερμανίας ἦταν τότε ἀκόμη ἄθικτος. Εἶχε καμφθῆ ὅμως τὸ ἠθικόν της. Καὶ τί ἐπέφερε τὴν κατάπτωσιν αὐτὴν τοῦ ἠθικοῦ της;

Ἀσφαλῶς ἡ θέλησίς της πρὸς ἀντίστασιν ὑπενομεύθη ἀπὸ τὴν διακήρυξιν τῶν 14 ὅρων τοῦ προέδρου Οὐίλσον ἐνώπιον τοῦ ἀμερικανικοῦ Κογκρέσσου τὴν 8 Ἰανουαρίου 1918. Ἡ διακήρυξις τοῦ Οὐίλσον εἶχε θεωρηθῆ ὡς ἡ ἐπόψεις ἑνὸς νέου κόσμου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον θὰ εἶχε φυγαδευθῆ ὁ πόλεμος. Καὶ ὅμως ἡ διακήρυξις τοῦ Οὐίλσον δὲν εἶχε τὴν ἐμπνευσιν τοῦ διαγγέλματος τοῦ προέδρου Ροῦζβελτ.

Ἔτσι ἐγείρεται τὸ ζήτημα τί εἴδους εἰρήνη εἶνε ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποίαν ἀποβλέπουν ὁ Πρόεδρος Ροῦσβελτ ἢ ἡ Ἀγγλία καὶ οἱ σύμμαχοι της. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ὁ καθεὶς μας ἔχει τὰς ἰδέας του. Ὅσον ἀφορᾷ ἐμὲ εἶμαι εὐτυχής, διότι τὰς ἡμέρας αὐτὰς πολλαὶ ἀπὸ τὰς ἰδέας, ποὺ θεωρῶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὀρθάς, εἶδα νὰ ὑποστηρίζωνται ἀπὸ μίαν ἀγγλικὴν ἐφημερίδα; ἀσκοῦσαν μεγάλην ἐπιρροήν. Ἡ ἐφημερὶς ἔγραφεν ὅτι ὁ ἀντίκτυπος τοῦ σημερινοῦ πολέμου θὰ εἶνε κατὰ πολὺ βαθύτερος καὶ μεγαλύτερος ἐκείνου ποὺ εἶχεν ὁ πόλεμος τοῦ 1914–18. Ὁ πόλεμος ἐκεῖνος ἐθεωρήθη ὡς ὁ σπορεὺς τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐπαναστάσεως, ἐνῶ ὁ σημερινὸς πόλεμος μᾶς ἔρριψε μέσα εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ἐπανάστασιν.

Πράγματι ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1940 δὲν ὑπάρχει οὔτε εἷς λαός, οὔτε εἷς ἄνθρωπος, ποὺ νὰ πιστεύῃ ὅτι ἠμποροῦμεν νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸ παρελθόν. Ὁ πόλεμος τοῦ 1914 εἶχε καταστρέψει ἕνα κόσμον εὐτυχῆ καὶ τακτοποιημένον. Ἦταν λοιπὸν συγχωρημένοι ἐκεῖνοι ποὺ νοσταλγοῦσαν τὰς προπολεμικὰς συνθήκας. Σήμερα ὅμως οὐδεὶς δύναται ν' ἀτενίζῃ πρὸς τὰ ὀπίσω. Αἱ ἀποστάσεις τοῦ πολέμου ἐπιφέρουν ἐπανάστασιν εἰς τὰς μεθόδους καὶ τὰ πνεύματα.

Ὅπως σήμερα εἰς τὸν πόλεμον ἔτσι αὔριον εἰς τὴν Εὐρώπην θὰ παρίσταται ἀνάγκη τοῦ αὐτοῦ πνεύματος αὐτοθυσίας καὶ ἀλληλεγγύης καὶ συνεργασίας, τῆς αὐτῆς προθυμίας ὅπως καθένας τάσσει τὸν ἑαυτόν του κοῦ πᾶν ὅτι ἔχει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ συνόλου, ἡ αὐτὴ προθυμία ὅπως καθένας λάβῃ τὴν θέσιν του εἰς μίαν εὐρυτέραν κοινότητα συνεργαζομένων ἐθνῶν.

Μόνον ἕνα θετικὸν καὶ συνθετικὸν πρόγραμμα ἠμπορεῖ νὰ συμφιλιώσῃ τοὺς εὐρωπαϊκοὺς λαοὺς καὶ νὰ τοὺς πείσῃ ὅτι ἔξω τῆς ἀλληλεγγύης καὶ συνεργασίας δὲν ὑπάρχει παρὰ τὸ βάραθρον».

ΟΥΙΛΚΑΜ ΣΤΗΝΤ

ΠΑΤΡΙΩΤΑΙ ΚΑΠΝΙΣΤΑΙ

Στερηθῆτε ἔστω καὶ ἕνα πακετάκι σιγάρα τὴν ἑβδομάδα γιὰ νὰ χαρῆστε τὴν χαρὰ σ' ἕνα ΗΡΩΑ.

Μὴ ξεχνᾶτε πῶς, τὰ γενναῖα ἀδέλφια μας ποὺ νοσηλεύονται στὰ νοσοκομεῖα καὶ ποὺ τὰ τραύματά τους ἀπὸ τὶς σφαῖρες τῶν ἀνάνδρων τοὺς ἀναγκάζουν νὰ μείνουν μακρυὰ ἀπὸ τὴν πρώτη γραμμή, μέσα στοὺς καπνοὺς τοῦ ΣΙΓΑΡΟΥ ξεχνοῦν τὴ μοναξιά τους ξεχνοῦν τὸν πόνον τους. Ρίχνετε τὰ πακετάκια σας στὰ εἰδικὰ κουτιὰ τῆς ΠΥΑΜ τὰ ὁποῖα μποροῦν νὰ γίνουν, ἂν τὸ θελήσετε μιὰ ἀστείρευτη πηγὴ χαρᾶς τῶν ἀδελφῶν μας.

(Π. Υ. Α. Μ.)

ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΟΝΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Τρίτην 28ην Ἰανουαρίου θὰ διανυκτερεύουν τὰ φαρμακεῖα Ζωγράφου Βασ. Ὄλγας 184, Κατρανίδου Ἄνω Τούμπας, Ἀβραμίδου (Κων)πόλεως 58, Βασιλειάδου Βασ. Γεωργίου 59, Οἰκονόμου Βασ. Σοφίας 42, Ἀργυροπούλου Π. Μελᾶ 13, Τσάλτα 4ης Αὐγούστου 136. Λογοθέτου Πλ. Διοικητηρίου, Τζηρίδου Ἑρμοῦ 44, Παπαθανασίου Βασ. (Κων)τίνου 53, Κατσόγιαννη Τσιμισκῆ 10, Τζιτζικώστα Ἐγνατία 10, Σνὼκ Ταντάλου 41.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 3357

Παρακαλεῖται ἓν μέλος τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐφέδρου ἀρχισμηνίου Σωτηριάδου Κωνσταντίνου τοῦ Φωτίου ὅπως διέλθῃ ἐκ τῶν Γραφείων τοῦ Δήμου (Ἄσυλον Παιδιοῦ Λεωφόρος Πανεπιστημίου) δι' ὑπόθεσιν ἀφορῶσαν αὐτήν.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 27 Ἰανουαρίου 1941

Ὁ Δήμαρχος

Κ. ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΥ

ΑΙ ΠΕΠΟΙΘΗΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΟΥΙΛΚΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 28. (ΑΠ).—Τὸ Ρώυτερ μεταδίδει τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον τῆς «Νταίηλυ Ἐξπρές».

Ὁ κ. Οὐίλκυ ἀνεξαρτήτως τῶν διαφορῶν ἃς εἶχε μὲ τὸν κ. Ροῦσβελτ, ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς ἐν ταῖς Ἡνωμ. Πολιτείαις ἔχει διασαφηνίσει τελείως τὴν στάσιν του σχετικῶς πρὸς τὸν πόλεμον καὶ τὴν πρὸς τὴν Μεγ. Βρεττανίαν βοήθειαν.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου εἶναι ἀπολύτως σύμφωνος μὲ τὸν Ἀμερικανὸν Πρόεδρον.

Ὡς ἐλεύθερος ἄνθρωπος ἔχει ἀπόλυτον πεποίθησιν ἐπὶ τῆς νίκης τῆς Μ. Βρεττανίας. Ἡ ἐλευθερία ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἀγωνιζόμεθα εἶναι ἐκείνη εἰς ἣν πιστεύουν οἱ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι ὅλου τοῦ κόσμου.

ΒΟΥΛΓΑΡΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΙΣ ΔΟΒΡΟΥΤΣΑΝ

ΒΕΡΝΗ, 28. (Α. Π.).—Κατὰ πληροφορίας ἐκ Σόφιας ὁ Βούλγαρος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Δασκάλωφ κατὰ τὴν διὰ πρώτην φορὰν ἐπίσκεψίν του εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ντόμπριτζ μετὰ τὴν ἐκ νέου προσάρτησιν τῆς Δοβρουτσᾶς εἰς τὴν Βουλγαρίαν ὡμίλησε δι' ὀλίγων κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν σημαιῶν εἰς τὰς στρατιωτικὰς μονάδας.

Ὁ Κόσμος, εἶπε, διέρχεται σήμερον κρισίμους ἡμέρας καὶ χαράσσονται νέα σύνορα.

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΙΚΕΛΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 28. (Α.Π.)— Τὸ Ρώυτερ μεταδίδει ὅτι καθ' ἃ γράφει ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» αἱ ἐν Σικελίᾳ γερμανικαὶ προπαρασκευαὶ πρόκειται νὰ περατωθοῦν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸν προσεχῆ μῆνα ὅτε ἀρχίζει τὸ ἔαρ εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην.

Τὸ γενικὸν σχέδιον, λέγει ἡ ἐφημερίς, συνίσταται προφανῶς εἰς τὴν ἀπώθησιν τῶν βρεττανικῶν δυνάμεων πρὶν ἀρχίσῃ ἡ μεγάλη ἐπίθεσις ἐναντίον τῆς Μ. Βρεττανίας.

ΑΝΤΙΚΑΤΕΣΤΑΘΗΣΑΝ ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΤΟΥ „ΧΑΒΑΣ"

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 28. (Α.Π.).— Τὸ Ρώυτερ πληροφορεῖται ἐκ Βισὺ ὅτι οἱ τρεῖς διευθυνταὶ τοῦ τμήματος εἰδήσεων τοῦ Χαβᾶς παρητήθησαν.

Συμφώνως πρὸς ὑπογραφὲν καὶ δημοσιευθὲν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως διάταγμα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἑνὸς πρώην νομάρχου καὶ δύο ἄλλων, οἵτινες διωρίσθησαν ἀρχισυντάκτης καὶ προϊστάμενος τῆς διαχειρίσεως.

ΜΗΝ ΕΞΕΡΧΕΣΘΕ ΕΓΚΑΙΡΩΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΑΦΥΓΙΑ ΣΑΣ

Παρετήρησα ὅτι τὸ κοινὸν κατεχόμενον ὑπὸ ἀδικαιολογήτου ἀνυπομονησίας, ἐξέρχεται ἐκ τῶν καταφυγίων πρὸ τῆς λήξεως τοῦ συναγερμοῦ. Τοῦτο εὖνε ἐπικίνδυνον, διότι πολλάκις τὰ ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα ἐπανέρχονται καὶ συνεχίζουν τὸν βομβαρδισμόν.

Συνιστῶ, ἑπομένως, εἰς τὸ κοινόν, πρὸς τὸ ἴδιον αὐτοῦ συμφέρον, νὰ μὴν ἐξέρχεται ἐκ τῶν καταφυγίων, πρὶν ἢ δοθῇ κατὰ τὸν γνωστὸν τρόπον, ἡ εἰδοποίησις τῆς λήξεως τοῦ συναγερμοῦ.

Ὁ Ἀνωτ. Στρατ. Διοικητὴς

Κ. ΠΕΤΣΑΣ

Ἀντιστράτηγος

ΤΑ ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΧΑΛΙΦΑΞ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 28. (Α. Π.). — Τὸ Ρώυτερ πληροφορεῖται ἐκ Βασιγκτῶνος ὅτι αἱ συνήθεις διατυπώσεις τῆς τελετῆς τῆς ἐπιδόσεως τῶν πρεσβευτικῶν διαπιστευτηρίων πρὸς τὸν Πρόεδρον θὰ παραλειφθοῦν προκειμένου περὶ τοῦ λόρδου Χάλιφαξ.

Ὁ γραμματεὺς τοῦ κ. Ροῦσβελτ δηλῶν τὰ ἀνωτέρω εἶπεν ὅτι ὁ Λευκὸς Οἶκος καὶ τὸ ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν προϋποθέτουν ὅτι ἡ ἐπίδοσις τῶν διαπιστευτηρίων ἐγένετο ὅταν ὁ Ροῦσβελτ ὑπεδέχθη τὸν λόρδον Χάλιφαξ ἐρχόμενον εἰς Ἀμερικήν.

ΚΑΤΑ ΔΙΚΑΙΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

Κατὰ τὴν δικάσιμον τῆς 24ης Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἐπεβλήθησαν παρὰ τοῦ Ἐκτάκτου Στρατοδικείου Θεσσαλονίκης αἱ κάτωθι ποιναί:

Εἰς τὸν ἰδιώτην Μάρκον Τρόφωνα ἐπὶ ἀπάτῃ καὶ κλοπῇ φυλάκισις ἐν συνόλῳ 18 μηνῶν. Εἰς τὸν ἰδιώτην Μαυροματίδη Ἰωάννην ἐπὶ ἀπρομελετήτοις τραύμασι φυλάκισις τεσσάρων μηνῶν. Εἰς τὸν στρατιώτην Μεμὲτ Ὀγλοῦ ἐπὶ ὑπεξαιρέσει πραγμάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ Κράτος φυλάκισις τεσσάρων μηνῶν καὶ εἰς τὸν ἰδιώτην Παπαδόπουλον Ἀλέξανδρον ἐπὶ συνεργείᾳ εἰς τὴν ὡς ἄνω πρᾶξιν φυλάκισις 2 μηνῶν. Εἰς τὸν ἰδιώτην Δίγκαν Θωμᾶν ἐπὶ ζωοκλοπῇ καὶ κλοπῇ ἐν συνόλῳ φυλάκισις 2 ἐτῶν καὶ 3 μηνῶν καὶ χρηματικὴ ποινὴ δραχμῶν 1.000 καὶ ἐκτόπισις εἰς νῆσον Ἴον ἐπὶ ἓν ἔτος. Εἰς τοὺς ἰδιώτας Γκορσιάδην Πέτρον καὶ Παπαγγελίδην Τριαντάφυλλον ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ὡς ἄνω πράξεσι, φυλάκισις εἰς ἕκαστον 38 μηνῶν χρηματικὴ ποινὴ δραχμῶν χιλίων καὶ ἐκτόπισις ἑνὸς ἔτους εἰς νῆσον Ἴον. Εἰς τοὺς ἰδιώτας Πεϊτσίδην Ἀστέρην, Μέτκαν Εὐάγγελλον, Νόϊκον Στέργιον καὶ Μούτσαρην Δημήτριον ἐπὶ κλοπῇ φυλάκισις 4 μηνῶν. Εἰς τὸν ἰδιώτην Σαμαρᾶν Χρῆστον ἐπὶ παραβάσει ἄρθρου 13 τοῦ Νόμου 1060 φυλάκισις 3 μηνῶν. Εἰς τὴν Κλιπέτρου Ζωΐτσαν ἐπὶ παρανόμῳ κατοχῇ ὅπλου φυλάκισις 4 μηνῶν. Εἰς τὴν Βαΐτσαν σὺν Καραβίδα ἐπὶ ἀπειθείᾳ εἰς διαταγὴν φυλάκισις 3 μηνῶν. Εἰς τοὺς στρατιώτας Τζορμπατζόγλου Ὀμήρον καὶ Ταυριδὴν Ἀπόστολον ἐπὶ κλοπῇ πραγμάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ Κράτος φυλάκισις 3 μηνῶν. Εἰς τὴν Ἄνναν σύζ. Κων. Ἀϊδονίδου ἐπὶ τραύμασι καὶ φθορᾷ φυλάκισις ἐν συνόλῳ 3 μηνῶν καὶ 10 ἡμερῶν. Εἰς τὸν Νικολᾶκον Χρῆστον ἐπὶ ἀνευρέσει, ἀπειθείᾳ εἰς Ἀρχὴν καὶ παλοχρησία ἐν συνόλῳ φυλάκισις 3 ἐτῶν καὶ 5 μηνῶν τοῦ δικαστηρίου δεχθέντος 1) ὅτι ὁ παθὼν ἐρέθησε καὶ παρώτρυνε τὸν ἀναιρέτην διὰ δεινῶν ὕβρεων καὶ 2) μετρίαν σύγχυσιν διὰ τὴν ἀναίρεσιν.

Ἐκ τῆς Δ)σεως Δικ)κοῦ Γ'Α.Σ.Δ.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΧΑΡΙΤΑΝΤΗ

Ἡ κλινικὴ Χαριντάντη ἐξακολουθεῖ ἀνελλιπῶς τὴν λειτουργίαν της παρέχουσα πλήρη ἀσφάλειαν ὡς καὶ πρότερον.

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΩΝ ΡΟΥΜΑΝΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

ΒΕΡΝΗ, 27. (Α. Π.).—Αἱ ἐλβετικαὶ ἐφημερίδες πληροφοροῦνται ἐκ Βουκουρεστίου ὅτι τὸ ἀπόγευμα ἔγεινεν ἡ κηδεία 17 στρατιωτικῶν οἵτινες ἔδρον τὸν θάνατον κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν γεγονότων τῆς 21,22 καὶ 23 Ἰανουαρίου.

Ἀποσπάσματα ρουμανικοῦ στρατοῦ καὶ εἰς λόχος γερμανικοῦ ἀπέδωσαν τὰς τιμάς.

Παρέστησαν εἰς τὴν κηδείαν αἱ ἀρχαί, οἱ πρέσβεις τῶν χωρῶν τοῦ Ἄξονος καὶ ὁ πρέσβυς τῆς Ἱσπανίας.

Ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν προσθέτει ὅτι ἡ τάξις καὶ ἡ ἠρεμία ἐπεκρατοῦν εἰς ὅλην τὴν χώραν.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἀνακοινωθὲν εἰς πολλὰς κοινότητας ἐξελέγησαν νέοι δήμαρχοι.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 3352

Ὁ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης παρακαλεῖ ὅπως διέλθῃ ἐκ τῶν γραφείων τῆς Δημαρχίας (Ἄσυλον τοῦ Παιδιοῦ Λεωφόρος Πανεπιστημίου) Διεύθυναιν Διοικητικῶν Ὑπηρεσιῶν ἓν μέλος τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐφέδρου ὑπολοχαγοῦ Χορμόβα Νικολάου δι' ὑπόθεσιν ἀφορῶσαν αὐτήν.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 23 Ἰανουαρίου 1941

Ὁ Δήμαρχος

Κ. ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΥ

Ἰατρὸς Κ. Τ. ΜΑΝΘΟΣ

Μετεφέρθη Τσιμισκῆ 59 (ἀπέναντι τοῦ κινηματογράφου Τιτάνια) Νευρικὰ—Ψυχικὰ—Ἀνικανότης Σταθικὰ—Καρδιακά. Ὧραι 9—1 καὶ 3—5

ΓΑΙΟΣΑΚΚΟΙ

κατάλληλοι διὰ καταφύγια πωλοῦνται

Βερροίας 2. τηλ. ἀρ. 56—54

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ διαμερίσματα εἰς τὰς κάτωθι πολυκατοικίας διαθετούσας καταφύγια. 1) Πολυκατοικία Ἑρμοῦ 34. 2) Πολυκατοικία Μενελάου 12. Ὡσαύτως ἐνοικιάζεται καταστὴ Ἑρμοῦ 61 καὶ δωμάτια διὰ γραφεῖα Ἁγίου Μηνᾶ 6. Πληροφορίαι παρὰ τῷ Δογιστηρίῳ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

ΩΡΑ 3.30 Μ. Μ.

ΔΟΚΙΜΑΙ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ ΡΟΜΠΟΤ ΘΑ ΡΙΠΤΗ ΤΑΣ ΒΟΜΒΑΣ ΚΑΙ ΘΑ ΕΠΙΣΤΡΕΦΗ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 28. (Α. Π.).—Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες πληροφοροῦνται ἐκ Βοσιγκτῶνος ὅτι ἔγιναν ἐκεῖ δοκιμαὶ ἑνὸς ἀεροπλάνου ρομπὸτ τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἀπογειωθῇ, νὰ ρίψῃ τὰς βόμβας του κατὰ ὡρισμένου στόχου καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν βάσιν μόνον του.

ΤΟ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ "ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ" ΕΞΕΠΕΜΨΕ ΣΗΜΑ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 28. (Ἰδ.).— Τὸ Τρανζόσεαν μεταδίδει, ὅτι τὸ Καναδικὸν ὑπερωκεάνειον «Αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστραλίας» ἐξέπεμψε τὸ σῆμα τοῦ κινδύνου χθὲς τὴν νύκτα διὰ τοῦ ἀσυρμάτου του.

Κατὰ τὸ ἴδιον πρωϊνὸν τὸ ὑπερωκεάνειον ἐτορπιλλίσθη 200 μίλλια ἀπὸ τὴν ἀκτὴν τοῦ Ντάγκουρ.

Ο κ. ΧΙΤΛΕΡ ΘΑ ΕΚΦΩΝΗΣΗ ΛΟΓΟΝ

ΒΕΡΝΗ, 28. (Ἰδ.).—Κατὰ πληροφορίας ἐκ Βερολίνου ὁ Καγκελάριος Χίτλερ θὰ ἐκφωνήσῃ θυρυσήμαντον λόγον τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΑΕΡΑΜΥΝΗΣ ΕΙΣ ΚΩΝΣΠΟΛΙΝ

ΚΩΝΣΠΟΛΙΣ 28. (Α.Π.).— Μεταξὺ τῆς 28 καὶ 30 τρέχ. κατ' ἄγνωστον εἰσέτι ὥραν θὰ γίνουν γυμνάσια ἀεραμύνης εἰς τὴν πόλιν μας.

ΕΠΑΝΗΡΧΙΣΑΝ ΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΑΓΓΛΩΝ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 28 (Ἀθ. Πρ.).— Τὸ ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας ἀνακοινοῖ ὅτι: Ἐνωρὶς τὴν πρωΐαν σήμερον Δευτέραν ἐχθρικὸν ἀεροπλάνον ἔρριψεν πολλὰς βόμβας ἐπὶ πόλεως τῆς Β. Α. παραλίας.

Αἱ βόμβαι αὗται ὀλίγας προεκάλεσαν ζημίας, ἄτομα τινὰ ὅμως ἐτραυματίσθησαν σοβαρῶς.

Τὸ ἀπόγευμα ἄλλο ἐχθρικὸν βομβαρδιστικὸν διέρρηξε τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν καὶ ἔρριψεν βόμβας αἵτινες ἐφόνευσαν πολλὰ ἄτομα. Οἰκοδομαὶ τινὲς ὑπέστησαν βλάβας. Τὸ ἐχθρικὸν αὐτὸ κατερρίφθη.

Ἐξ ἄλλου μικρὸς σχηματισμὸς βομβαρδιστικῶν ἀεροπλάνων τῆς βασιλικῆς ἀεροπορίας ἐβομβάρδισεν ἐπιτυχῶς βιομηχανικοὺς στόχους εἰς τὸ Ἀννόβερ τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥρας τῆς σήμερον. Ἐξερράγησαν δύο μεγάλαι καὶ πολλαὶ μικραὶ πυρκαϊαί.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 28. (ΑΠ).—Τὸ Ρώυτερ μεταδίδει ὅτι οἱ ἀρμόδιοι ἐν Λονδίνῳ κύκλοι ἐπιβεβαιοῦν τὴν πληροφορίαν ὅτι ἀγγλικὰ βομβαρδιστικὰ ἐνήργησαν τὴν νύκτα πτήσεις ὑπεράνω τῆς Γερμανίας.

Μέχρις ὥρας δὲν ὑπάρχουν λεπτομέρειαι.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 28 (Α.Π.)—Τὸ Ρώυτερ μεταδίδει ὅτι μικρὸς ἀριθμὸς ἀγγλικῶν βομβαρδιστικῶν ἔδρασε τὴν νύκτα πρὸς τὴν δευτέραν ὑπεράνω τοῦ Ἀννόβερου. Ἐρρίφθησαν βόμβαι εἰς τὴν βιομηχανικὴν περιοχὴν τῆς πόλεως. Ὅλα τὰ ἀγγλικὰ ἀεροπλάνα ἐπανῆλθον σῶα.

Τὸ σημερινὸν γερμανικὸν ἀνακοινωθὲν ἐπιβεβαιοῖ τὴν ἀγγλικὴν ἐπιδρομὴν καὶ προσθέτει ὅτι ἐξερράγησαν πυρκαϊαὶ καὶ προυξενήθησαν ζημίαι καὶ ὅτι ἐλλείπουν τρία γερμανικὰ ἀεροπλάνα.

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΣΤΗΡΙΖΟΥΝ ΤΑΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΕΛΠΙΔΑΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑΝ

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 28 (Α.Π.)—Ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμης ὅτι οἱ αὐτόθι καλῶς πληροφορημένοι κύκλοι ἀνεπιφυλάκτως παραδέχονται ὅτι ἡ μόνη ἐλπὶς διὰ τὴν Ἀφρικὴν καὶ τὴν Ἀλβανίαν εἶναι ἡ γερμανικὴ βοήθεια.

Τὸ πικρὸν αὐτὸ καταπότιον ἀπεθάρρυνε καὶ τοὺς θερμοτέρους θιασώτας τοῦ Κόμματος, οἵτινες ἀντιλαμβάνονται ὅτι ὁ φασισμὸς δὲν ἔχει πλέον κανένα μέλλον.

Ἡ ἰδέα περὶ οὐσιαστικῆς καταλήψεως τῆς Ἰταλίας ἐνισχύεται μὲ τὴν ἀθρωτέραν συρροὴν τῶν Γερμανῶν.

Ἡ Γερμανικὴ ἄποψις περὶ τῆς στρατιωτικῆς θέσεως τῆς Ἰταλίας συμφωνεῖ περίπου μὲ τὴν ἄποψιν τῶν φασιστικῶν κύκλων.

Γερμανὸς στρατιωτικὸς ἐμπειρογνώμων ἀνέφερεν εἰς ταξειδιώτας ἐκ Βιέννης ὅτι οἱ Ἄγγλοι κατέφερον ἐναντίον τῆς Ἰταλίας σοβαρὸν πλῆγμα ἐν Ἀφρικῇ καὶ ὅτι οἱ Ἰταλοὶ ἀπώλεσαν 100.000 στρατιωτῶν εἰδικῶς ἐξησκημένων εἰς τὸ νὰ πολεμοῦν εἰς τὴν ἔρημον.

Ἀπὸ ἀριθμητικῆς ἀπόψεως τὰ ἰταλικὰ στρατεύματα δὲν εἶναι πλέον εἰς θέσιν νὰ ἀντιταχθοῦν ἐπιτυχῶς ἐναντίον τῶν Ἄγγλων καὶ ἡ ἀποστολὴ ἐνισχύσεων τεχνικῶς εἶναι εἰς ἄκρον δυσχερής.

Ἡ ἐν λόγῳ στρατιωτικὴ προσωπικότης προσέθεσεν ὅτι ὁλόκληρος ἡ Κυρηναϊκὴ ἀναμένεται νὰ περιέλθῃ εἰς χεῖρας τῶ